

Mária és Márta

Textus: Luc. 10. a vers. 38. végig olvasd.

[...] Nénje Mária Mártának, öregebb nálánál, s ihon ő abban foglaltos, ami fő dolog, az ő idvességének keresésében. [...]

Mert mennél inkább közelget a keresztyén ember az ő utolsó órájához, annál inkább kell közelgetni az Istenhez. Tudta ezt Asaph, azért mondja: „Ami én rejám néz, Istenhez közelgetnem énnékem felette igen jó.” (Psal. 73,28) Így tött Szent Pál is, ki már megvénhedvén (Philem. v. 9.) azt írja a philippibelieknek Rómából, az ő fogságából: „Egy dolog vagyon pedig: azokat, amelyek hátam megett vadnak, elfelejtvén, azokra pedig igyekezvén, amelyek elöl vadnak, a cél felé futok, az Istennek Krisztus Jézusban való mennyei hivatalának jutalmának elvételére. (Phil 3,14) [...]

Mert mint a vén fák jobb és bőségesebb gyümölcsöt termének gyakorta, úgy a lelki gyümölcsöző fák, kik az Úr házának, kertének plántái, több és jobb gyümölcsöt kell terménjek. A' pedig az, ha az ő idvességeket szorgalmatosan munkálódják. Erről mondja Dávid (Psal. 92,14,15): „Az Úr házának plántái a mi Istenünknek tornáciban virágoznak.” Mint az Áron asszú vesszője (Num 17,4. 5.7.8), „vénségeben is gyümölcsöznek, kövérek és zöldellék lesznek, hogy hirdessék az Urat, az én kősziklát igaznak lenni, és hogy nincsen semmi hamisság őbenne.” [...]

Mert példájokkal is így kell a náloknál ifjabbakat tanítani és inteni isteni félelemre (Tit. 2,2,3,4): „A vén emberek józanok légyenek, tisztességesek, mértékletesek az hitben, szeretetben és a tűrésben épek. A vén asszonyi állatok [= asszony emberek, nők] hasonlatosképpen, hogy szentséghez illendő öltözettel éljenek, ne legyenek szidalmazók, ne szolgáljanak sok bornak, légyenek e jóságosnak tanítói. Hogy az ifjú asszonyi állatok bölcsességre tanítsák etc.” [...]

Feddettetnek [...], akik keresztyéneknek tartván ő magokat, mennél idősbek, annál gonoszabak, és vénölvén idejekben, vénülnek, avulnak, őszülnek a bűnökben. Mennél közelebb jutnak halálokhöz, annál messzebb esnek Istentől. Nem keresik máriai szorgalmatossággal idvösségeket, nem ülnek gyakorta le az Úr Jézus lábai előtt, hanem mártai szorgalmatosság szerént és afelett, evilágiakra igyekeznek, azokat szeretik s keresik, és nem gondolják meg, hogy nem az a jobb rész; sem azt, hogy elvétetnek őtőlök mindenek ezennel. (Jer. 8,13,2)

Nánási Lovász István: *Szű titka, azaz az ember szívének természet szerént való romlottságából és annak követéséből származott ezer családráságinak kinyilatkoztatása és orvoslása.*

Kolozsvár 1670 (RMK I 1103); a teljes szöveg: 474–481. LII. prédikáció (Mária és Márta).

Újraközlés: *Régi magyar prédikációk 16–18. század. Egyetemi szöveggyűjtemény.*

Szerk. Szelestei N. László. Szent István Társulat, Budapest 2005. 294. A teljes szöveg: 293–296.